

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 24. XI. - 30. XI. 2014.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ KATICA i JANKO Kovačić, MARICA, IVAN i obit. Gračak, MARICA, MATO i obit. Trempetić, MARICA Gašparec, EVA i STJEPAN Dumić, PETAR i RUŽA Pukšec, KATA i STJEPAN Domenkuš, IVAN god. i KATICA Hojanić, DRAGICA Bažant, ANA i VINKO Petljak, KATARINA i FRANJO Zagajski, FRANJO god. i VID Grljak, KATICA Trempetić, MIRA, MIRO i IVAN Škes, MARICA, STJEPAN, ANA, DANIEL Pavlović, KATICA, MARICA i STJEPAN Rožić, DRAGICA, FRANJO god., BARA, VID, KATICA JOSIP Pavlović, STJEPAN Blažinović, KATA, IGNAC, MILKICA i obit. Sedinić, MARIJA Đurić, LJUBICA Šiško, IVAN i BARA Đuran, MILAN i KATA Dukarić, JOSIP, SLAVICA i VLADO Golub, IVAN, RUŽA, KATA i FRANJO Galović, KATICA i obit. Sruk, IVAN i ANĐELA, STJEPAN i JALŽA, TOMO Pukšec, duše u čistilištu, ZORA Dreisinger, IVAN i KATICA Marković
SRI.	u 18.00 sati	+ EMILIJA, STJEPAN Pukšec i obit. Mileković
ČET.	u 18.00 sati	+ MANDA Mostarkić
PET.	u 18.00 sati	+ STJEPAN Fiočić
SUB.	u 18.00 sati	+ STJEPAN god. i obit. Popović i Đuran
NED.	u 6.00 sati u 11.15 sati	+ FRANJO Poljak – župna

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **Treće srce** moli za Nerođene.

Četvrtkom iza svete mise kratko Klanjanje za Duhovna zvanja

U četvrtak u 19.00 sati u crkvi katehetski susret sa roditeljima

PRVOPRIČESNIKA

PRVOPRIČESNICI i KRIZMANICI vjeronauk po rasporedu

U nedjelju započinju ZORNICE koje će trajati do kraja DOŠAŠĆA

Imate najnoviji broj: Glas Koncila, naš župni listić, kalendar...

www.zupa-vugrovec.com

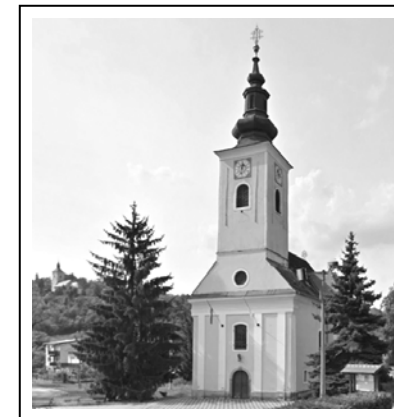
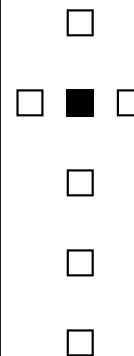
Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 500
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog

□ VUGROVEC □

godište X, broj 46(515)
23. studenoga 2014. god.

KRIST KRALJ (Mt 25,31-46)

U ono vrijeme reče Isus svojim učenicima: “Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva. Tada će kralj reći onima sebi zdesna: ‘Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjih i dadoste mi jesti; ožednjih i napojiste me; stranac bijah i primiste me; gol i zaogrnušte me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.’ Tada će mu pravednici odgovoriti: ‘Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te? Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i zaogrnušte te? Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dođosmo k tebi?’ A kralj će im odgovoriti: ‘Zaista, kažem vam, što god učinite jednomu od ove moje najmanje braće, meni učinite!’ Zatim će reći onima slijeva: ‘Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim! Jer ogladnjih i ne dadoste mi jesti; ožednjih i ne dadoste mi piti; stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnušte me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me!’ Tada će mu i oni odgovoriti: ‘Gospodine, a kada te vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?’ Tada će im on odgovoriti: ‘Zaista, kažem vam, što god ne učinite jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učinite.’ I otići će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni.”

Komentar:

Gospodine! Tvoja rečenica “Zaista, kažem vam, što god učinite jednom od ove moje najmanje braće, meni učinite”, treba svakom kršćaninu biti pravilo života. Rečeno je što će se pitati na ispitu na Dan suda. Ni za jedan ispit nemamo već odavno znana pitanja kao za ovaj.

NA SVRŠETKU SVIJETA

Na svršetku svijeta milijarde ljudi bijahu dovedene u nepreglednu ravnicu pred prijestolje Božje. Mnogi su ustuknuli pred tolikim sjajem, a neki iz prvih redova progovorili su uzbuđenim glasom, ne toliko iz strahopoštovanja koliko da privuku pozornost.

«Zar može Bog suditi nama ljudima? Što on zna o našim patnjama?», vikala je neka mlada žena. Zasukala je rukav da pokaže istetovirani broj nacističkoga koncentracijskog logora. «Mi smo podnosili teror, batinanje, mučenje i umiranje...!»

Iz druge grupe ustao je crnac i pokazao vrat. «A što znači ovo?», upitao je pokazujući tragove koje je ostavio konopac. «Linčovali su me, a jedina mi je krivnja bila što sam crnac.»

Nekoliko redova dalje stajala je studentica u drugom stanju s ispijenim očima i vikala: «Zašto ja moram ovo trpjeti? Nisam kriva, silovana sam.»

Na drugoj strani stajale su stotine takvih grupa. Svatko je imao neki prigovor i pritužbu na Boga, jer je dopustio da se na ovaj ili onaj način trpi u ovome svijetu.

Govorili su kako je lako Bogu koji živi na svome slatkome i ugodnom nebu punom svjetla i topline i kako do njega ne dopiru ni plač, ni jauci, te on provodi bezbrižan život ne osjetljiv za ljudske sudbine.

Svaka grupa izabrala je svoga predstavnika, poslala ga Bogu da mu izloži njihova trpljenja.

Bili su tu: Židov, crnac, žrtva Hirošime, čovjek kojega je izobličio artritis, dječak obolio od cerebralne bolesti. Oni su se sastali usred ravnice da se međusobno posavjetuju. Na kraju su smislili svoj prijedlog za koji su mislili da je jako dobar.

Prije nego im počne suditi, Bog bi trebao trpjeti sve ono što su oni propatili. Bog bi trebao biti osuđen živjeti na zemlji.

«Neka se rodi kao Židov, neka njegovo rođenje kod ljudi izazove sumnje i prijepore. Neka mu se dodijeli tako težak i zahtjevan posao da i njegovi ukućani pomisle kako mora da je skrenuo s uma. Neka ga izda netko od njegovih najbližih prijatelja. Neka bude izveden pred sud s lažnim svjedocima i neka ga osudi sudac konformist i kukavica. Neka bude krvnički zlostavljan i neka osjeti što znači biti od svih izigran i napušten. Na kraju neka ga ubiju kao posljednjeg kriminalca i to tako da ne bude ni malo sumnje u njegovu smrt. Neka sve to vide ljudi koji će moći o tome svjedočiti.»

Dok je svaki predstavnik iznosio svoje zahtjeve, prisutnim se mnoštvom razliječio žamor odobravanja.

Kad je bio iznesen i posljednji zahtjev, među mnoštvom je nastao tajac. Nitko se nije usudio progovoriti ni jednu jedinu.

DAROVİ ZA CRKVU

1. DENIS HORVAT	Kuntaš 10a, Kučanec	200 Kn
2. Obitelj BANOVIĆ	O. Habeka 29b, Prekvršje	200 Kn
3. FILIP BERIŠIĆ	Prigorska 86, Prekvršje	200 Kn
4. VINKO BARIČEVIĆ	Kučilovečka 27, Kučilovina	250 Kn
5. Obitelj UVALIĆ	Pavlovići 12c, Goranec	300 Kn

Svim darovateljima iskreno hvala

Sakrament svetog krštenja primio je:

FRAN VALJAK prvo dijete Maria i Nikoline r. Vincelj iz Dobrodola
Roditeljima želim obilje Božjega blagoslova u odgoju djece

Ovih dana dragi Bog okiti raj uzevši anđela

MARIJANU KOŠI iz Markova Polja u 3. godini

Dragi Bože utješi njene roditelje, braću i sestre!

DJEČAK KOJI JE ODLUČIO UMRIJETI...

Prije mnogo godina, dok sam radila kao volonter u bolnici, upoznala sam djevojčicu po imenu Liza, koja je bolovala od jedne rijetke bolesti. Ispostavilo se da je jedina mogućnost da ozdravi bila ta da joj se transfuzijom da krv njezina petogodišnjeg brata, koji je na neki neobjašnjiv način uspio preživjeti istu bolest, tako da su se u njegovu organizmu stvorila antitijela koja mogu svladati tu opaku bolest.

Liječnik je njezinu malom bratu objasnio kakva je situacija i pitao ga želi li dati krv za svoju sestru. Dječak je nakon samo jednog trenutka, duboko uzdahnuo i rekao:

– Ok, spreman sam ako će to spasti Lizu.

Dok su vršili transfuziju, ležao je u krevetu pored svoje sestre i smiješio se. I ostali su se smiješili gledajući kako se djevojčici vraća boja na obrazima.

Onda je njegovo lice prolijeđilo i s njega je nestalo smiješka. Pogledao je u liječnika i drhtavim glasom upitao: – A hoću li odmah početi umirati?

Budući da je bio mali, dječak je pogrešno shvatio doktora, mislio je da će sestri dati svu svoju krv...

Tada sam naučila što je hrabrost...

Nepoznati autor